

РЕШЕНИЕ

№ 2439

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 09.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **848** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК, вр. с чл. с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/ и е образувано по жалба на А. Е. С. от [населено място] против експертно решение /ЕР/ № 0937 от заседание № 152 от 08.12.2011 г. на Националната експертна лекарска комисия- специализиран състав по ортопедични болести.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като при издаването му не е взета предвид в цялост медицинската документация, поради което и неправилно е определен процента трайно намалена работоспособност. Определеният процент трайно намалена работоспособност не съответства на здравословното състояние на жалбоподателката. По тези съображения моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното Експертно решение като незаконосъобразно.

В с.з., жалбоподателката се представлява от адв.З., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски. Представени са писмени бележки.

Ответникът - Националната експертна лекарска комисия се представлява от юрк.А., който оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София - град, II-ро отделение, 31 с-в, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл.168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу

подлежащ на обжалване валиден административен акт, а разгледана по същество е основателна.

В резултат на трудова злополука, претърпяна от жалбоподателката на 19.08.2009г. са смазани пръстите на лявата ѝ ръка и са ампутирани втори и четвърти пръст на ниво проксимални фаланги. След проведено оперативно лечение- поредица от 14 операции, включващо и несвободна кожна пластика с ламбо от корема са оформени втори и трети пръст. През м.април, 2010г. е извършена пластика на кожата на коремната стена поради дефект на тъканите.

С ЕР N 1750 от зас.123 от 31.08.2010 г. на ТЕЛК по общи заболявания при IV МБАЛ С. ЕАД на жалбоподателката е определена оценка на работоспособността- 50 %, с водеща диагноза- последици от травми на горен крайник след трудова злополука.

Прието е, че след поредица от реконструктивни операции, ръката все още е с тежък функционален дефицит- невъзможен юмручен захват, пръстите са в екстензия. Лицето не може да си служи с ръката за обичайните дейности в ежедневието- обличане, хранене, миене и пр. Състоянието е приравнено към ч.1,р.8, т.36.1 от Приложение 1 към Наредба за медицинската експертиза/ НМЕ/, приета с ПМС № 87 от 5.05.2010 г., обн., ДВ, бр. 36 от 14.05.2010 г., изм., бр. 5 от 14.01.2011 г., в сила от 14.01.2011 г., бр. 41 от 31.05.2011 г.

Срокът на инвалидизирането е една година, като е посочено, че краткият срок се дава с оглед динамично експертно наблюдение.

С ЕР N 1864 от зас.133 от 16.09.2011 г. на ТЕЛК по общи заболявания при IV МБАЛ С. ЕАД на жалбоподателката е определена оценка на работоспособността- 35 %, със същата водеща диагноза. Прието е, че след конваксия на пръстите на лявата ръка, с траен функционален дефицит на 2-ри и 3-ти пръст , и проведена пластика, състоянието е приравнено към ч.1, р.8, т.35.3 от Приложение 1.

С ЕР на НЕЛК N 0937 от зас.152/08.12.2011г. на специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести отменя решението на ТЕЛК в частта му по оценка на работоспособността и противоположните условия на труд и определя 36 % ТНР, а по останалите поводи потвърждава.

Обжалваното експертно решение е издадено от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 103, ал. 3 от ЗЗ, по силата на която експертизата на трайно намалената работоспособност и професионалните болести се извършва от ТЕЛК и НЕЛК , в установената от закона форма и при правилно приложение на процесуалния закон.

По делото е назначена съдебно-медицинска експертиза, изготвена от доктор ортопед-травматолог.

В чл.62 от НМЕ е регламентирано, че степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболелия орган и организма като цяло.

В съответствие с цитираната разпоредба, след като се е запознал с медицинската документация и след личен преглед, експертът е дал оценка за сегашното състояние на жалбоподателката, а именно: независимо от проведените множество операции, лявата длан е силно осакатена след захващането ѝ от машинния вал по време на работа.Палецът не може да извършва активна екстензия в горна става/ПИС/, а тази в долната става/ДИС/ е минус 30 градуса. Втори и трети пръст са видимо

реконструирани с кожа с различен от основния цвят и на места без поддържащ скелет, особено крайните фалнги, които нямат и нокътни плочки. Липсват всякакви активни движения в ПИС, ИФС и ДИС и при двата пръста. Същите не участват в захвата, а стърчат навън. Четвъртият пръст е с нормален обем на движения, но липсва мускулната сила, също както при палеца. При опит за задържане на малък предмет между палеца и пети пръст, и палеца и четвърти пръст, жалбоподателката не се справя със задачата. Липсва ѝ силата, която да попречи на насилственото разделяне на долепените пръсти. В заключение, експертът е приел, че на лявата ръка на жалбоподателката са засегнати и травматично променени всички пръсти, поради което съобразно методиката за определяне на ТНР е дал краен процент ТНР, следващ от описаните увреди на първите четири пръста - 56 %.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от НМЕ, следва да се преценят установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит и да се съобрази съответната им отправна точка по Приложение № 1, съдържащо отправните точки за оценка на трайно намалена работоспособност в проценти. Ако приетата точка предвижда диапазон "от ... до", процентът на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се съобразява със степента на установения дефицит.

Релевантно за определяне на % ТНР е наличието на функционален дефицит, предизвикан от конкретното заболяване. ВЛ е мотивирало извода си за оценка - 56 % ТНР именно с наличието на тотална функционална непригодност на цялата ръка.

Следователно, така издаденото ЕР на НЕЛК не е обосновано от задълбочен клиничен преглед, функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даваща представа за състоянието на заболяването и въобще на общото състояние на организма на жалбоподателя като цяло, с което е нарушено императивното изискване на чл. 57 НМЕР ???.

В с.з., на въпрос на процесуалния представител на ответника защо е дал оценка по т.35.1 от НМЕ, съответно по-висок процент ТНР, а не както НЕЛК е определила процент по т.35.3 от НМЕ, обуславящ по-нисък процент, експертът е обяснил, че контрактурите на пръстите в крайна екстензия или флексия са по-неблагоприятни от липсата им. Т.е., дори наличието на втори и трети пръст по отношение на функционалността на останалите е по-лошо, отколкото тяхната пълна липса. Този извод е в съответствие с изреч. От общата част на НМЕ, а именно: „ Въпреки съхраняването на крайника може да се установи състояние, което да е по-неблагоприятно от липсата му”.

Намалената функционалност на пръстите води до тотална непригодност на цялата ръка. Перспективата за възстановяване на пръстите е песимистична. Състоянието на ръката на жалбоподателката ще остане такова до края на живота ѝ, може би с незначително подобряване на мускулната сила на първи и четвърти пръст. Останалите травматични увреди са необратими.

ЕР на НЕЛК имат двукя природа, тъй като от една страна са индивидуални административни актове, а от друга страна, представляват специализирано експертно медицинско заключение относно здравословното състояние на лицата. Ето защо, в съдебното производство по обжалване на ЕР на НЕЛК се извършва проверка и в двете насоки - както относно наличието на законосъобразно издаден индивидуален административен акт по смисъла на чл. 146 от АПК, така и относно съдържащото се в него експертно медицинско заключение. Предвид липсата на специални експертни

знания в областта на медицината, съдът е допуснал назначаване на СМЕ.

Приетата съдебно-медицинска експертиза не е оспорена от страните и се кредитира от съда като компетентно и обективно дадена.

Именно въз основа на експертизата, определяща краен процент ТНР 56 %, съдът извежда извод за основателност на жалбата.

Обжалваният акт е издаден в нарушение на нормативно установените материалноправни предпоставки - неправилно е определена степента на ТНР, поради което като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на административния орган - НЕЛК , специализиран състав по ортопедични болести за ново произнасяни - определяне на степента на трайно намалената трудоспособност, при съобразяване на императивните изисквания на чл. 63 НМЕ и действителното здравословно състояние на жалбодателката.

Предвид изхода на делото, основателна се явява претенцията за присъждане на разноски, общо в размер на 610лева, от които: 400лева- договорено и внесено адвокатско възнаграждение; 200 лева- внесен хонорар за ВЛ и 10 лева- държавна такса. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, II-ро отделение, 31-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ експертно решение № 0937 от заседание № 152 от 08.12.2011 г. на Националната експертна лекарска комисия- специализиран състав по ортопедични болести.

ВРЪЩА преписката на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по ортопедични болести за ново произнасяне съобразно дадените от съда указания.

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия да заплати на А. Е. С. разноски по делото в размер на 610/ шестотин и десет/ лева.

Копие от решението, на основание чл. 138 АПК, да се изпрати на страните по делото, които могат да го обжалват в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

СЪДИЯ :